SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 2 FEBRUARI 1939

EEN „KUNST"-RIJDSTER!

EEN VREEMDE ONTMOETING

Hoe Annemietje en Parelgrijsje vriendschap sloten

TOEN Parelgrijsje z'n oogjes uitwreef en zag dat vader en moeder Konijn nog rustig sliepen zag hij z'n kans schoon; met één lange sprong was hij het hol uit! Nu lag daar de wereld wijd voor hem open en kon hij gaan waarheen hij maar wilde. Moeder was ook altijd zo angstig, ze hield de kleintjes dicht om zich heen.

„Kleintjes!!!!" Parelgrijsje was al lang niet meer klein, al dacht moeder van wel. Hij kon best z'n eigen weggetje gaan en zou heus in geen zeven sloten tegelijk lopen.

Wat zag het land van boer Fikkert er prachtig uit zo in de vroege morgen! De koolbladen, nat van dauw, zouden dubbel lekker smaken. Parelgrijsje nam het er eens goed van. En toen met z'n bolle buikje wipte hij het grote bos in. Hier was hij nog nooit geweest. Wat was het er mooi! Je zou er ook leuk konijntje-over kunnen spelen; jammer dat hij zus Zwartoog niet meegenomen had. Maar dan waren de anderen misschien ook wakker geworden en zo helemaal in z'n eentje was het ook wel leuk. Veel avontuurlijker in ieder geval!

Plotseling riep 'n scherpe stem van boven: „Hé, kleintje, waar gaat dat zo heen?" Het was Knabbel, de eekhoorn. Parelgrijsje deed net of hij niets hoorde: met dat „kleintje" moest het nu maar ééns en voorgoed uit zijn! Knabbel, die z'n verontwaardiging zag, moest er zo om lachen dat hij z'n ontbijt, 'n geurige dennenappel, bijna liet vallen. Met dat hatelijk gelach in z'n oren wipte Parelgrijsje dieper 't bos in. Bij 'n grote rode paddenstoel ging hij wat uitrusten; je werd eerder moe dan je dacht zo in je eentje. Misschien kwam dat omdat hij helemaal geen aanspraak had.

Maar daar hoorde hij iets nader komen, het ritselde door de afgevallen bladen en het liep op twee pootjes. Het had een lief gezichtje en goudblond haar, het was ook in z'n eentje, net als Parelgrijsje en leek ook wat moe te zijn. Het ging ten minste opeens zitten. Toen zag het Parelgrijsje en keken ze elkaar aan.

Opeens schrok het kleine konijntje, want moeder waarschuwde hen altijd voor alles wat op twee benen liep. Zou het een mens zijn?

'n Mens, die je gevangen nam en opsloot in 'n hok? Of (Parelgrijsje

Toen zag het Parelgrijsje en keken ze elkaar aan.

gilde haast van angst) wat wel het aller-allerergste was: je zo maar opat!!! Hij bleef stokstijf zitten en durfde zich niet te bewegen. Maar toen viel hem opeens in, dat dit niet zo groot was als moeder altijd zei dat mensen waren. Zou het soms 'n kleine mens zijn, 'n mensenkind, net zoals hij 'n konijnenkind was? En opeens was al z'n angst verdwenen. Met één sprong was hij bij het kind en het kind strekte z'n handje uit en aaide over z'n velletje: dat was 'n prettig gevoel. Toen zei het kind: „Ik heet Annemietje en m'n vader is boer Fikkert."

„Is die hier ook?" vroeg Parelgrijsje geschrokken. Want van boer Fikkert moest hij niets hebben, wel van z'n koolblaren, maar dat was wat anders.

„Welnee," lachte Annemietje, „die weet helemaal niet dat ik hier ben. Vanochtend vroeg, toen iedereen sliep, ben ik stilletjes weggelopen. Ik moet altijd aan moeders hand mee of met vader en daarvoor ben ik toch veel te groot, vind je ook niet?"

Wat lachte dat Parelgrijsje!

„Lach je me uit?" vroeg Annemietje verbaasd.

„Wel neen, ik vond het alleen zo grappig, dat jij ook weggelopen bent, want ik heb hetzelfde gedaan, en ook omdat ze me thuis te klein vinden om alleen te gaan."

„Maar je b e n t ook klein," vond Annemietje.

„Voor een konijn niet, hoor. Die zijn niet zo groot als de mensen."

„Gelukkig niet," antwoordde Annemietje. „Anders zou er helemaal niets van vaders koolland overblijven. Het is vreselijk zoals jullie daar in huishouden."

Maar nu werd het Parelgrijsje toch al te bont. „Zo," zei hij, „dacht je soms dat we zonder kool leven kunnen?" Annemietje dacht even na — nee, dat ging natuurlijk niet. Toen vroeg ze: „Zullen wij vrienden worden? Ik heb geen broertje en geen zusje; ik ben altijd helemaal alleen. Je zou best bij ons kunnen wonen."

„Zeker in 'n hok met tralies," zei Parelgrijsje verontwaardigd.

„Nee, dat hoeft helemaal niet; moeder zou best goed vinden dat jij bij mij in bed sliep."

„Nou, je moeder misschien wel, maar je vader zeker niet. Die laat geen konijn met rust, niet één enkel koolblaadje gunt hij ons, terwijl hij er toch zo verschrikkelijk veel heeft."

Annemietje schudde haar krullen. „Je begrijpt het helemaal verkeerd," zei ze. „Vader houdt juist zo veel van dieren en zou er heus niet aan denken jullie te verjagen, als jullie maar steeds op dezelfde plek terugkwamen, maar jullie vliegen van de ene kant naar de andere en vernielen op die manier ons hele koolveld."

„Maar dat komt omdat we zo bang voor jullie zijn. Moeder zegt altijd: „Eten we vandaag hier, dan kan je er zeker van zijn, dat er de volgende dag 'n val staat." Dus is het maar beter niet op dezelfde plek terug te komen."

Annemietje's ogen schoten vol tranen, ze nam het konijntje in haar arm; ze keken elkaar aandachtig aan en dachten allebei: wat ben je toch lief! Toen zei Annemietje: „Als jullie nu eens alleen van de buitenrand aten en niet nu hier en dan daar een hap af beten en nergens liepen waar het niet nodig is, dan zou vader jullie heus wel met rust laten, want die zegt dikwijls genoeg: „Als ze alleen maar aten wat ze nodig hebben en meer niet, dat zou helemaal niet erg zijn; zo'n beetje konijnenvoer kan ik best missen." Maar nu moet ik op een draf naar huis toe, anders worden ze bang en gaan me zoeken. Als ik de weg nog maar vinden kan; ik geloof heus dat ik verdwaald ben."

„Volg mij maar. Konijntjes verdwalen nooit, die weten de weg vanzelf," en trots wipte Parelgrijsje haar vooruit.

Bij het koolveld namen ze afscheid; in de verte hoorden ze boer Fikkert al roepen en daar kwam warempel moeder Konijn ook al aangewipt.

„Kind, kind!" riep ze doodverschrikt, „wat deed je daar? Praatte je met een mens? En waar zat je toch? Vader zoekt je overal!"

Toen vertelde Parelgrijsje haar z'n hele avontuur.

Moeder Konijn was niet voor niets 'n heel wijs konijn. Ze lei haar voorpootje langs haar neus en dacht eens goed na. Toen zei ze: „Boer Fikkert heeft gelijk; we hebben altijd bar huisgehouden op z'n veld. Maar dat deden we, omdat we bang voor hem waren en ook.... (dat moest ze eerlijk toegeven) om hem te plagen. Maar nu ik alles begrepen heb zal dat niet meer gebeuren!"

* * *

Annemietje en Parelgrijsje zijn hun leven lang vrienden gebleven. En boer Fikkert had nooit meer last van de konijnen op zijn veld, want die paar koolbladen kon hij best missen van z'n grote, grote voorraad.

M. G. - F.

Bij het koolveld namen ze afscheid....

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
DOOR HAROLD R. FOSTER

RESUMÉ:
TWEE VALSE RIDDERS WILLEN RIDDER GEWAIN IN HUN MACHT KRIJGEN OM ALDUS WEER AAN GELD TE KOMEN. OM TE SLAGEN IN HUN VOORNEMEN MAKEN ZIJ MISBRUIK VAN VAL'S VRIENDSCHAP VOOR DE RIDDER.

„IK ZOU DAT SPROOKJESSLOT OOK WEL EENS WILLEN ZIEN," LACHTE RIDDER GAWAIN.

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

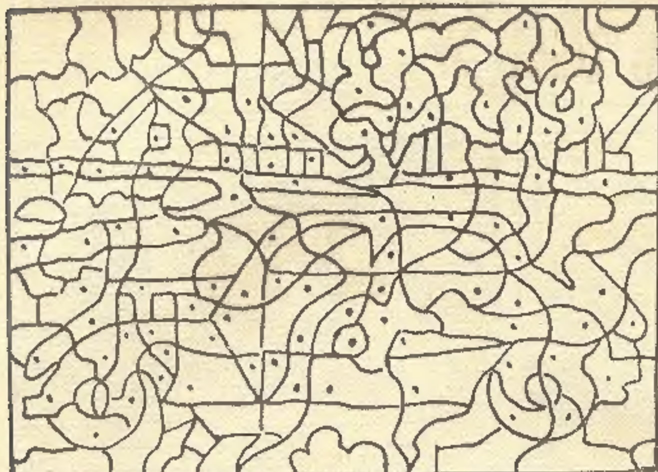

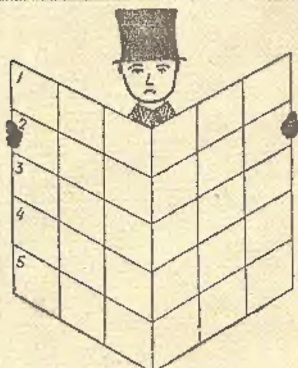

BONT ALLERLEI

SNELTEKENEN Alle vakjes met een zwart puntje erin even kleuren. Jullie krijgen aldus een heel aardig plaatje met een auto, een paar boompjes en een landhuisje.

WAT LEEST DEZE HEER?

In dit puzzeltje woordjes van 3 letters invullen. De letters van de woorden op de rechterzijde staan precies in omgekeerde volgorde ten opzichte van die op de linkerzijde.

Is dus b.v. een woordje op de linkerzij „tal", dan staat er rechts: „lat". — Gesnopen?

Op de linkerbladzijde:

1. Huisdier. 2. Wijfjeshert. 3. Gegroet. 4. Rivier in Egypte. 5. Mak.

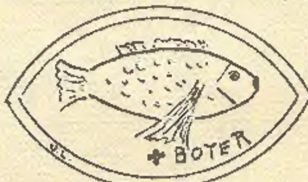
Op de rechterbladzijde:

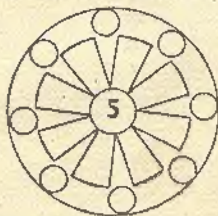
deel van een boom; voordat; eerste vrouw op aarde; touw; ligt voor een deur.

De beginletters van de woorden op de linkerbladzijde, zowel als de eindletters van de woorden op de rechterbladzijde geven nu te lezen een ander woord voor: dagblad.

SPREEKWOORDENREBUS 23

Kennen jullie 't spreekwoord dat hieronder wordt afgebeeld?

CIJFERPUZZLE

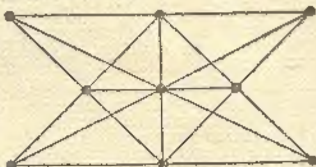
Het gaat erom de cijfers 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 en 9 in de cirkeltjes te plaatsen, zodat je met het getal van het middencirkeltje en het getal dat in het vak daartegenover liggende cirkeltje staat, altijd 15 als uitkomst krijgt. Hoe moet je die getallen plaatsen?

Oplossingen vorig nummer

ZOEKPLAATJE

9 = 10 × 3??

SPREEKWOORDENREBUS 22

Op de fles gaan.

HOE LUIDT DAT ZINNETJE?

NA - DE - WI - NTE - RKO - MTD - ELE - NTE.

WOORDJESPUZZLE

SCHAATSEN
SLEETJE
GLIJBAAN

DIERENPUZZLE

Dit waren de namen: 1. Eend. 2. Wesp. 3. Eekhoorn. 4. Muis. 5. Uil.

En je moest ze aldus opschrijven: 1. Muis. 2. Eend. 3. Eekhoorn. 4. Uil. 5. Wesp.

De vijf eerste letters gaven dan: M-E-E-U-W.

SCHEPENPUZZELTJE

Elk van deze vijf scheepjes moet naar een bepaalde haven van dit eilandje. Boot A naar haven a. Boot B naar haven b, enz. Maar.... de scheepsroutes mogen elkaar geen enkele maal kruisen. Hoe varen de scheepjes?

ONS·KNUTSELCLUBJE·

WIG EN WAM HELPEN. JULLIE

KURKEN EN WAT STUKJES IJZERDRAAD MEER HEBBEN JULLIE NIET NOODIG VOOR DIT LEUKE MANNETJE

SNIJ EEN KURK IN DEZE VORM

DAN NOG 'N KLEIN STUKJE

AAN ELKAAR STEKEN MET 'N IJZERDRAADJE

SCHIJFJE PAPIER MET EEN STUKJE KURK.

KURK VOOR DE BENEN, 2 IJZERDRAADJES EN 2 DRIEHOEKJES

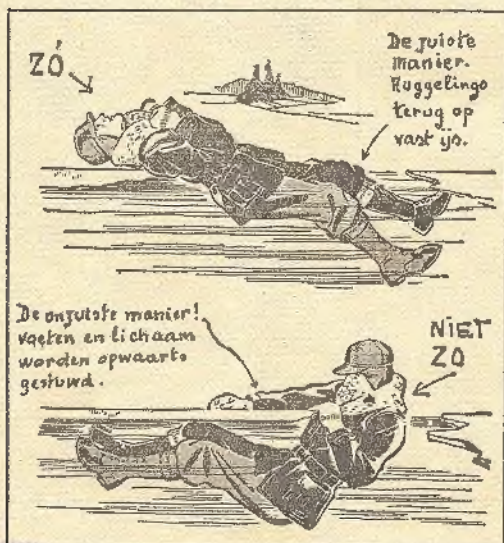
EEN IJZEREN STAAFJE MET PAPIEREN VLAG; MET INKT EEN RIEM MAKEN EN HIER STAAT

ONZE PADVINDER

J. R. CONE

DOOR HET IJS GEZAKT?

Zak je door 't ijs, probeer dan op je rug op vast ijs te komen. Dat is de enige goede weg terug!

LORRE

Wanneer ik in mijn
kamer kom,
Of soms naar buiten ga,
Dan roept me Lorre
telkens weer
„Goëndag, meneertje," na.

Hij is een rakker, een schavuit,
Een drommels rare klant,
Want toen 'k hem laatst een
nootje gaf,
Toen beet hij in mijn hand.

'k Gaf fluks een mep tegen de kooi,
Maar Lorre nam de wijk.
Hij zei doodleuk: „'t Is mis,
meneer,"
En ja, hij had gelijk.

Soms zit hij boven op zijn kooi,
En ik schrijf wat ik kan.
Dan bukt hij zich en zegt gewoon:
„Wat 'n hanepootjes, man!"

Dan stapt hij deftig naar zijn kooi
En ik zeg: „Goede nacht!"
Dan wordt hij boos en krast heel luid:
„Lacht best, wie 't laatste lacht!"

VALLY

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLENCLUB

EEN KRACHT-PRESTATIE.

45

